

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil bare gøre fru Lene Espersen opmærksom på, at vi fra Enhedslistens side i god tid sendte vores forslag til vedtagelse til ordførerne, således at der netop ikke skulle være tale om, at der var nogen som helst form for skjult dagsorden, og det håber jeg fru Lene Espersen vil anerkende. At fru Lene Espersen så ikke svarer på den henvendelse, på det brev, hun får fra Enhedslisten, er en anden sag. Men fru Lene Espersen kan da ikke påstå, at vi har holdt vores hensigter skjulte.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er altså mere og mere svært at tage fru Lene Espersen alvorligt, men jeg skal bare for en ordens skyld og om ikke for andet så til protokolten sige til fru Lene Espersen, at Dansk Folkeparti meget gerne påtager sig medansvar.

Det er klart, at hvis man som konservativ baserer sin holdning om, at Dansk Folkeparti ikke vil tage et medansvar, på udtalelser fra 25-26 år siden, sådan som jeg så den konservative partileder gjorde i forbindelse med forsvarsforhandlingerne eksempelvis, så kan jeg godt forstå, det kan være lidt svært at finde ud af, hvor man er i det politiske billede.

Jeg kan også godt forstå, at De Konservative kan have et problem med, at Dansk Folkeparti kommer ind og får større medindflydelse på tingene i forhold til vælgerne. Det forstår jeg også godt, og derfor måske de lidt aggressive bemærkninger fra fru Lene Espersen.

Når vi så deltager og forhåbentlig også får et større medansvar for tingene, så kræver vi selvfølgelig også, at vi kan se, at vi har haft indflydelse på tingene. Det siger jeg så bare i relation til finanslovforhandlingerne, hvor det jo ikke forbigik vores opmærksomhed, at Det Konservative Folkeparti fik en pakke, som de kunne tage eller lade være. Der var nemlig skabt en aftale mellem regeringen og Venstre på det tidspunkt, hvor den blev præsenteret for De Konservative.

De Konservative valgte jo så fuldstændig ukritisk at gå med af hensyn til det parlamentariske billede, hvor man skal være en del af de ting, der sker. Det er en anden diskussion, men jeg siger det bare stiltfærdigt i relation til de meget, meget, sådan lidt bitre bemærkninger, der kom fra fru Lene Espersen for et øjeblik siden.

Pernille Frahm (SF):

For os i SF er der ingen tvivl om, at det, der er sagen, jo er, at det er struktur, der skaber en dårlig kultur. Det synes jeg også udenrigsministerens redegørelse har forsøgt at pege på, bare ikke så præcist efter min bedste overbevisning. Det drejer sig altså ikke om en særlig nordisk moral kontra en særlig katolsk moral. Det drejer sig om manglende kontrol, og det drejer sig om et demokratisk underskud.

Det, som Kommissionen hele tiden undervejs og frem til sidste linje har fastholdt i denne her sag, er, at den står som et kollegium, og at den derfor også må falde som et kollegium. Det understreges jo også af den konklusion, der er i rapporten, at det er et fælles ansvar, et kollektivt ansvar, at man ikke har grebet ind. Ritt Bjerregaard understregede det selv så sent som på det åbne Europaudvalgs møde den 12. februar 1999.

Derfor mener vi i SF, at det ville være en stor fejl at genudnævne Kommissionen, at genudnævne kommissærer, men vi synes altså ikke denne her sag skal handle om at være for eller imod Ritt. Det har været en ganske vanskelig ting at undgå at gøre det til en personsag og holde det til en principsag.

Det, som ekspertgruppen har fundet frem til, har foreløbig været meget klart og præcist. Men ekspertgruppen er jo ikke færdig med sine undersøgelser. For os i SF ville det være et stort fremskridt, hvis man indførte en gruppe, som f.eks. ekspertgruppen, og gjorde den permanent, så vi havde en permanent kontrolgruppe. Gruppen her har jo vist, at den er duelig, at den kan gennemføre opgaven, så vi vil anbefale, at regeringen forsøgte at fastholde gruppen som en permanent kontrolgruppe.

Foreløbig har den kun afgivet rapport om sager, som allerede har været trukket frem. Det er også fremgået klart af rapporten. Så ingen ved jo i virkeligheden, hvad der ellers gemmer sig. Den første rapport understregede, at det var et fælles ansvar, og fordi ingen ved, hvad der gemmer sig, og hvad der senere kan komme frem i efterfølgende rapporter, vil vi endnu en gang understrege, at det er uklogt at genudnævne kommissærer, før undersøgelsen er afsluttet.

Jeg synes, det er et problem, at regeringen har haft sådan et kissejæv med at komme videre i stedet for at få sat gang i tilbundsgående undersøgelser og tilbundsgående ændringer af strukturerne. Hvordan kan man tro, at hvis